

(המשך מעמוד 27)

שגריים לשעבר ודברי מיפלגות ואנשי רוח וחזון (אם עוד נותרו כאלה), מיטב המוחות במדינת היהודים, הוא מסתפק בסקירה אחת של אהוד יערי" השווה יותר — כך המומחה מרישון — "ממאה כתבות בעשרה עיתונים" — וכך הוא מכתיר את דבריו: האמת על השקר. אתם יודעים מה? אולי הוא צודק.

וערת'חקירה

ומכאן לעיתונאי ישראל המתרע" מים עתה בצדק על עמיתם. להם הייתי מציע להקים ללא דיחוי וערת'חקירה כדי לברר כיצד יכול היה לצאת אדם כאורי פורת מתוך שורותיהם. וכאשר תקום הוועדה — ודומני שרבים מודעים כיום לנחיצותה — אני מציע להטיל עליה לברר, באותה הד רמנות, את כל המתרחש בעיתונות הישראלית כיום, לא רק בזו שמתוכה יצא מר פורת.

שהרי שאלת'רמתיהוה של תומרקין אינה צריכה להיות מופנית רק לאיה "שמאל" בלתי'מוגדר. בראש ובראשון, נה, עליה להיות מופנית, לרדתי, לעיתוני ישראל, לבעליהם ולעורכיהם. ובשורה השניה — לאנשים הכותבים, לעורכי החדשות, לעורכי הליה, לסוכנות עות'ם המצטיינת כידוע ב.אר" בייקטיביות" שלה.

כחברים בוועדה כואת הייתי מציע לקבל כל אותם עיתונאים — בנייהם בכירים ביותר — שהביעו כאוני באחי רונה את חששותיהם ואפילו את חרי דתם נוכח "המסיכה ימינה" של עיתר'ניהם.

אם יילך המערך (הפגר החי, וזכ"ריס?) לאופוזיציה — כך אמרו לי — עוד יש לנו" (להם) תיקוה. שהרי אז לא תהיה אפשרות שלא לרווח על עמדת המיעוט, מה גם שמיעוט זה מונה קצת פחות ממחצית האוכלוסייה.

אבל אם יצטרפו חלילה אבריי הכרי שלון, היגון וכדורי הפלאסטיק שוב לממשלת קונסנסוס השיחוק הלאומי, ולוא רק כדי להבטיח לעצמם את כיסאותיהם הרעועים, כי אז "אנחנו" (כלומר העיתונאים הדוברים אלי) אברי דים. שכן לא תהיה כל אפשרות לבלום את סחף העיתונות ימינה. סחף, מה זה סחף, ההסתערות ימינה של עורכי הערי תונים ובעליהם. בעיקר מתוך שיקלים כלכליים וטובות'הנאה. וטובות'הנאה הוא מושג רחב וגמיש ביותר.

ואצלנו "ימינה", להזכירכם, קוראים יקרים, זה לא "הגב" מרגרט תאצ'ר". אצלנו "ימינה" זה ימינה: זה הרב פרץ הכופר בדארווין והרבי מלובאביץ' דיברוקלין המגיייר בעזרת "טנקים" ורי צועות תפילין, וזה זאבי, אח ורע לזאבי העולם המתחנן והעליון, ואריק שרון גיבור מילחמת'הלבנון וכהנא מפצח העצמות, וזה אריבעת חיילי גולני הידועים בציבור שכעטו בכנס הרכה אבל לא הרגו והמח"ט החורר כחשובה שלהם וזה התראקיסטים של קלנדיה.

שהרי אנחנו אנשי הלכה אנחנו, בעונותינו הרבים, הרבה יותר מן האנגלים. אבל הלכה שלנו... וגם חיים אנחנו ביבשת קצת אחרת, מפיה של תרבות שונה כמקצת, על ערכים שונים מן היסוד, ועם מנכ"לים ומנגלים אחרים.

ואם וכאשר תקום אותה ועדה לבדיקת העיתונות כמשל, אני מציע להעלות בה על סדר'היום גם סעיף קטן משלי, סעיף צדדי באמת שיש לי בו עניין אישי. והוא:

ביצד אירע הדבר שהודעה מטעם ועד היוצרים הישראלים והסלסטינים המקדמת בברכה את מינשר המועצה הלאומית לרדעה הודעה הודעה הודעה לכל מערכות העיתונות ביום פירסום תוכן הצהרת אלג'יה, לא סורסמה בשום עיתון עברי, וזלת אלא'תיחאד. שאינו מופיע כידוע בלשון העברית.

ואם כבר יעלו גם את הסעיף הקטן שלי לביורר באותה ועדה נכבדה, אני מבקש שיקלו בכל חומרת הרציונות אם גם הם יושאם כהודעה משותפת של סופרים עבריים וערכיים החיים

באיון הוד (עם לאק) קב באולי! מחירים מיוחדים

כושר מיטות כושר חדשות בשיטת שטאו- פר. המילה האחרונה בהרזיה ובשמי- רת. כושר ללא מאמץ. חדר כושר משוכלל הכולל אופניים, חתירה, מש- קולות ועוד.

הנאות חוף ים צמוד עם שמשיות, כיסאות נוח ומקלחות; בריכה, בידור ושעשע- עים, דיסקוטק משוכלל, ארוחות טעימות והנאה מכל רגע.

מלון הוד, על שפת ים המלח הזמנות: 057-84644; 03-5462589

ספרו את כל הילדים!

הרשימה שהכין, לפי החלוקה הזאת, והסביר כיצד פועלים הדברים אצלו בבית. ההבדלים בין המשתתפים היו קט" גים ביותר. רובם אמרו באופן כמעט חר'משמעי שאינם מוכנים לשתף את הילדים בבעיות שבין ההורים לבין עצי מם, משום שעניינים שבין הגדולים אינם נוגעים לילדים, והם אינם מוכנים לשתף אותם בחילוקי'הדעות ובמרי" בות בנייהם.

כמובן שרובם אמרו עוד שגם בעני יינים האינטימיים ובנושאי'מין בין ההורים אינם מוכנים לשתף את הילדים.

הכל הסכימו, לעומת זאת, שהם מוכנים לשתף את הילדים בכל הדברים הקשורים בילדים עצמם, ולא תמיד עושים זאת, בעיקר משום שברר'ר'לל הם רוצים שהדברים ייעשו כפי שהם אמורים, ולא כפי שהילד היה מציע.

איר להית הורה

מאח ענת סרגוסטי תוך ייעוץ עם זיוית אברמסון

אחדים הודו שכמעט ואינם מתייעצים עם הילדים, אלא מנחיתים עליהם הר ראות מלמעלה. במהלך השיחה נדרו מחשבותי אל שם הקטן בבית, והודיתי לעצמי שאני ממעט לשתפו ולהתייעץ איתו! בעני יינים שונים, אף כשהם נוגעים באופן ישיר ובלעדי אליו. אולי משום שנוח יותר, אולי משום שלעיתים לא עולה בדעתי שגם לקטנטן שכמותו יכולה להיות ריעה עצמאית משלו. וגם אם אני נוהגת לעיתים לשאול את דעתו החשובה, אני עושה זאת כלאחר'די, ולא ככוונה מלאה ובמודעות.

המסקנה הכמעט'ממבוקשת מן השי" חה היתה שאנחנו, ההורים, לא מדברים עם הילד, אלא מדברים אל הילד, מל' מעלה — מצב שהוא נכון גם מבחינה פיסית.

חקירת שתי'וערב

יתה עוד מסקנה: שרוב השי" חות עם הילדים נסובות סביב עני יינים מינהליים של הבית: תלך'תבוא; תסרר! אל תעשה תעשה! למה לא עשית? איך אתה אוכל? לך תרחץ יינים! וכו' וכו'.

מצב כזה יוצר פער בין ההורים ליי

מ ה למדת בגן היום, ילד מתוק שלי?" נראה כאילו זאת השא" לה הראשונה הנוחתת על ראשו של הילד הרך, כאשר הוא פוגש את אחד מהוריו בצהריים, בחזורו מן הגן. בכל יום, כאשר הייתי באה לקחת את שם מהגן, הייתי לובשת על פניי הבעה רגועה, מחייכת אל הילד חיך רחב, מכופפת את גופי קימעה לעברו ושואלת בטון רך: "איך היה היום בגנ?" כך יום אחרי יום, מאז שלמד לרבר. ובאותה הצורה שבה חזרתי אני על עצמי מרי יום, כך גם האוטוט. כמו תקליט שבור, ענה מדי יום כיומו באותה התשובה המקורית, המפורטת, שנתנה לי תיאור מדוייק על כל הח' וזיות שעברו עליו בגנ: "טוב!" לא היה לי צל של ספק שלשם היה באמת טוב בגן באותו היום, כמו בכל הימים שקדמו לו.

לעיתים, כשכמעט נרדמתי מהשא" לה המשעממת ומהתשובה המשעממת לא'פחות, הייתי פותחת בסדירת שא" לות מכוונות: "שיחקת? אכלת? ישנת? ציירת?" משום'מה ציפיתי שהתשובות יתפרשו על'פני אוצר'מילים גדול ומ' גוון, אך הקטן בשלו: "כן".

אחר'כך הייתי עוברת לסרר'היום, בהנחה שאילו היה קורה משהו מסעיר, הוא היה מספר לי. ובאמת, איזה הורה אינו מתגפל בשאלה זו על בנו הרך, כשהוא חוזר מן הגנ?

ואיזה הורה אינו משוכנע שעצם הצגת השאלה, והטון הרך המתלווה אליה, מכיעים התעניינות כנה בעולמו של הקטן? וכמה ילדים טורחים לענות על השאלה ולספק תשובה מפורטת, המתארת תיאור פלאסטי את מה שעבר עליהם באותו היום?

הרי רוב הילדים עונים, יום אחרי יום, באותה התשובה הסתמית, הריקה: "טוב!" או "בסדר!".

דבר דומה עושים הורים שילדיהם חוזרים מבית'הספר. אלא שאז סדירת השאלות המקבלת את פניהם של הילדים מגמתית יותר: "איך היה היום? איך היתה הבחינה? כמה קיבלת? יש לך שיעורים להבינ?" וגם במיקרים אלה, כמה ילדים מרחיכים את הדיבור מעבר למילה האחת "בסדר?".

אבל נחשוב רגע מה קורה בצד השני. האם יודעים הילדים שלנו מה קרה היום לאבא או לאמא כעבורה? כמה הורים, הדורשים מן הילדים שי" ספרו וישתפו אותם כמה שעבר עליהם במשך היום, מוכנים לספר לילדים מה עבר עליהם בבית או בעבודה?

נושא הפגישיה השלישית בבית'הס" פר להורים היה שיתוף, התייעצות וכ" קשת עזרה.

מנחיתים הוראות

מ יכל, המנחה, ביקשה שכל אחד מאיתנו יישכ דקות אחרות עם עצמו ויכין רשימה, שבה יפרט באילו נושאים אינו מוכן לשתף את ילדיו ולהתייעץ איתם, ובאילו נושאים הוא מוכן לשתף את הילדים ולהתייעץ איתם.

אחר'כך קרא כל אחד מאיתנו את